

Nr 318.

Av herr **Sundqvist**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 141, med förslag till kungörelse angående förbud mot offentliga nöjeställningar m. m. på vissa kyrkliga högtidsdagar.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 141 föreslås förbud mot offentliga nöjeställningar m. m. på juldagen, långfredagen och påskdagen. I gällande bestämmelser stadgas sådant förbud jämväl för pingstdagen. 1942 års sakkunniga föreslå förbud mot offentliga nöjeställningar å juldagen, långfredagen, påskdagen och pingstdagen, dock att å pingstdagen må anordnas teater- och biografföreställningar ävensom, där Kungl. Maj:t på grund av gällande omständigheter finner skäl därtill meddela tillstånd, tävlingar och uppvisningar.

För det kristna medvetandet äga de tre »stora» kyrkliga högtiderna jul, påsk och pingst enahanda karaktär. De anknyta alla till viktiga bibliska händelser, vilka skänka dem särskild mening och helgd. Detta gäller således också pingstdagen. Det måste därför anses betänkligt att genom lagstiftning skapa eller främja föreställningen, att pingstdagen skulle vara en kyrklig högtid av så att säga lägre rang än de övriga.

Härtill kommer — som också de sakkunniga påpeka — att pingstdagen i ett stort antal församlingar är dagen för de ungas första nattvardsgång. Med den helgd, som alltjämt i stor utsträckning i folkmedvetandet tillkommer denna högtid, måste det synas olämpligt att profana tillställningar hållas denna dag.

På grund av vad sålunda anförts får undertecknad hemställa,

att riksdagen ville besluta sådant tillägg till Kungl. Maj:ts proposition nr 141,

att förbud mot offentliga nöjeställningar m. m. stadgas jämväl för pingstdagen.

Stockholm den 23 mars 1943.

Gunnar Sundqvist.